

РЕШЕНИЕ

№ 6252

гр. София, 11.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова
Христо Минев**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6281** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Б. А. Б. с посотянен адрес в [населено място] срещу Решение №69948/17.03.2020г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по нахд №14631 по описа за 2019г. С решението е потвърден електронен фиш серия К №1772392, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП на Б. А. Б. е наложена глоба в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал.1 от същия закон.

Касаторът навежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди, че пътният участък, в който е установено нарушението, е извън населено място и че преди него не е поставен изискуемият от закона пътен знак Д11, с който се обозначава начало на населено място, поради което водачите на МПС няма как да съобразят скоростта си с изискуамета скорост за населено място 50 км/ч. Моли решението и наказателното постановление да бъдат отменени.

Ответникът – СДВР отдел „Пътна полиция”, не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно. На 08.10.2017 г. в 12,10 ч. , водачът на МПС „К. К.“, с рег. [рег.номер на МПС] , се движел в [населено място], по [улица]и на разклона за [населено място], с посока от [улица]към [улица], със скорост от 93км/ч., при ограничение на скоростта 50 км/ч., въведено с пътен знак В-26. Нарушението е установено с мобилна система за видеоконтрол TFR1-М. Установено е, че автомобилът е собственост на касатора.

Описаната фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните по делото доказателства. Представен е снимков материал и схема за организация на движението в пътния участък, от които се установява, че към датата на нарушението е бил поставен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта от 50 км/ч.

Съдебното решение е правилно.

При така установената фактическа обстановка, СРС е извел законосъобразни правни изводи, с които е потвърдил електронния фиш, като е приел, че същият отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а вмененото на жалбоподателя нарушение е доказано по несъмнен начин, за което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП в приложимата редакция.

Въззивният съд е обсъдил всички наведени от касатора доводи, включително и за това дали пътният участък попада в населено място.Тъй като ограничението е въведено с пътен знак, специално за този участък, обстоятелството дали той попада в населено място, или е извън населено място, няма значение за правния спор. Касаторът е бил длъжен да съобрази скоростта си с пътния знак, който е от категорията на забранителните, независимо в какво място се намира.

Въззивният съд е направил верни изводи и относно липсата на знак Е-24, който указва, че се извършва контрол видеоконтрол. Към момента на извършване на нарушението разпоредбата на чл.165, ал.2, т.8 от ЗДвП е отменена (ДВ, бр. 54 от 2017 г.от 05.07.2017г.), с което отпада изискването заобозначаване с пътен знак на извършвания контрол с автоматизирани технически средства.

Не са налице касационните основания по чл.348 от НПК. Решението на въззивния съд следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XIII– ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №69948/17.03.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по нахд №14631 по описа за 2019г. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

